

УДК 338

Нванкво Н.А. - ст. гр. ІБУМ-52, Екайавхе Д.О. - ст. гр. ІБУМ-52,
Рамадан А.С. - ст. гр. ІБУМ-52

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Науковий керівник: к.е.н. Кузь Т.І.

Nvankvo Nkemdgika Adaobi, Ekaiavhe Goshua Oghenehare, Ramadan Abdalla
Said Halifa

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

INNOVATIVE ACTIVITY AS A KEY FACTOR FOR THE DEVELOPMENT OF DOMESTIC ENTERPRISES.

Supervisor: Ph.D Kuz T.I.

Ключові слова: інноваційний розвиток, науково-технічний розвиток, інновації.

Keywords: innovative development, scientific and technological development, innovations.

У цей складний для України період відродження ринкових відносин, коли важливими завданнями є збереження промислового комплексу, його структурна перебудова і забезпечення подальшого науково-технічного розвитку, принципового значення набуває проблема підвищення ефективності інноваційної діяльності вітчизняних підприємств, вирішення якої дасть можливість перейти до створення та використання технологій більш високого рівня, що, в свою чергу, прискорить економічне зростання національної економіки.

Економіка нашої держави сьогодні залишається несприйнятливою до науково-технічних нововведень через низький рівень виробничої бази промисловості та слабе державне фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських розробок. Тому формування ефективної державної інвестиційної та науково-технічної політики, яка спрямована на досягнення більш високих технологічних укладів, має здійснюватись на основі перетворення власних дослідно-конструкторських та наукових розробок у базовий елемент виробництва. Досліджуючи економічні перетворення у світовому масштабі, можна зробити висновок, що суспільство сьогодні перебуває на тому етапі свого розвитку, коли більшість проблем вирішують на базі швидкої розробки та використання у виробництві нових технологічних та організаційних ідей, нової техніки, тобто інновацій. Тому важливим завданням та умовою становлення економічної незалежності нашої держави є саме активізація інноваційної діяльності наукової та виробничої сфер.

Вплив інноваційного чинника на виробництво сьогодні є радикальним та комплексним. Інновації, а також наука, що їх продукує, сьогодні мало доступні, ніж найцінніші природні ресурси. До чинників, що стримують розвиток інноваційної діяльності в Україні належать:

- нерозвиненість інноваційної інфраструктури;
- неадекватність систем організації і рівня менеджменту завданням інноваційного розвитку;
- високий ступінь зносу основних фондів;

- неплатоспроможність споживачів, що потребують високотехнологічної продукції;
- низький рівень фінансування державними та недержавними фінансовими установами;
- відсутність механізму комерціалізації результатів завершених науково-технічних розробок та передачі їх до сфери виробництва.

Для України проблема розвитку інноваційної діяльності є надзвичайно актуальною тому, що завдання підвищення ефективності виробництва постає перед кожною підприємницькою структурою, оскільки переважна їх кількість утворена в процесі приватизації на базі колишніх державних підприємств. Варто зауважити, що велика кількість підприємств працюють на застарілому обладнанні. Про те, що інноваційний розвиток вітчизняних підприємств перебуває на низькому рівні, свідчить той факт, що частка України в науково-технічному розвитку країн світу в десятки разів нижча від їх середнього розвитку. Хоча, в перспективі й вимальовується тенденція до збільшення частки нашої держави у науково-технічному розвитку серед країн світу, проте, варто зауважити, що це буде можливим за умов поживлення інноваційної діяльності на всіх рівнях економічної системи.

Реалізація інноваційної стратегії потребує прискореного розвитку високотехнологічних виробництв, які зможуть виробляти наукоємну продукцію з високою доданою вартістю. До стратегічних орієнтирів забезпечення інноваційних компонентів наукової та виробничої сфер слід віднести:

- інтеграцію науки та виробництва;
- перетворення технологічних винаходів та розробок у комерціалізований продукт;
- забезпечення рівня конкурентоспроможності вітчизняних наукових досліджень на внутрішньому і міжнародному ринках;
- розвиток інноваційної інфраструктури, зокрема створення регіональних центрів, які сприяли б розвитку технічно пов'язаних між собою підприємств, фінансових інституцій, наукових установ, адміністративних органів;
- об'єднання промислового, торговельного та банківського капіталу у структури, що здатні продукувати високотехнологічні, конкурентоспроможні товари та послуги;
- створення гарантійних фондів, які мали б можливість страхувати кредити, надані комерційними банками для реалізації інноваційних проектів;
- підготовка кадрів у сфері менеджменту інноваційної діяльності.

Отже, можемо зробити висновок, що будь-які масштабні економічні перетворення залишаться незавершеними без налагодження ефективного вітчизняного виробництва, що матиме змогу мобілізувати внутрішні резерви виготовлення конкурентоспроможної продукції. Саме від цього сьогодні найбільшою мірою залежать можливості реалізації інноваційних процесів і забезпечення високої ефективності вітчизняної економіки.

Використана література:

1. Кузь Т.І. Оцінка ефективності інноваційної діяльності машинобудівних підприємств України / Кузь Т. І. // Тези доповідей VIII Міжнародної науково-методичної конференції Форум молодих економістів-кібернетиків «Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід», 28-29 вересня 2017 року. — Л. : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2017. — С. 166–168.